

Egy falusi irodalmi színpad

Mindössze három-négy év múlt el azóta, hogy a középiskolás szavalgató önképzőkörökhöz hasonlóan, főként városokban megalakultak az első irodalmi színpadok. Ahol akadt egy lelkes irodalomtanár, s néhány jó szavaló diák, máris megvolt a kis együttes, az irodalmi színpad. Az első egy két év kísérletezésekkel telt el. Azóta alapos fejlődésen ment át ez a műfaj, és sok sikert könyvelhet el megyénkben is. Önként felvetődik a kérdés: vajon ez a — főként városos elterjedt — színpadi forma megszervezhető-e falun is, és milyen hatást vált ki a nagyzemai gazdálkodás terén kezdő lépéseket tevő falusi dolgozók körében?

Mivel nálunk, Alsópáhokon már tavaly működött irodalmi színpad, hadd mondjam el a vele kapcsolatos tapasztalatainkat. Úgy kezdődött, hogy a két évvel ezelőtt megalakult termelőszövetkezetünk Petőfi nevét vette fel. Szóba került az az ötlet, hogy ezt a tényt névadó ünnepélyvel tegyük emlékezetesebbé. A gondolatot mindenki helyeselte, és megkértek bennünket, hogy Petőfi legszebb költeményeit taníttassuk meg az iskolásokkal, akik majd az ünnepélyen sorban kiállnak, és egymás után elszavalják őket. Hát így is lehetett volna!... De bizonyos, hogy így az egész fellépés száraz, olyan iskolás ízű, egyszerűen unalmas lett volna.

Arra gondoltam tehát, hogy a magunk falusi lehetőségeinek keretein belül irodalmi színpadot szervezünk, s annak műfaji adottságaival és módjával dolgozunk fel és visszük a közönség elé Petőfit. Kezdetből fogva a KISZ-ifjúságra támaszkodtam, összegyűjtöttem közülük 10—12 olyan fiút, akik már az iskolában is jó szavalók voltak. Hozzájuk egy-két úttörőt és egy jó hangú felnőttet. Mindnyájan hamar megértették, hogy miről van szó. Velük együtt válogattuk ki Petőfinek azokat a családi, szerelmi, tájleíró és forradalmi költeményeit és dalait, amelyeket mint szemelvényeket bemutatunk. Ezután részletesen megvitattuk egy-egy vers mondanivalóját, hangulatát, keletkezésének körülményeit, s annak kapcsán Petőfi életének főbb mozzanatait. Közben a tiszta, szép magyar beszédstílus kialakítására törekedtünk. Többen is megta-

nultak egy-egy verset, s aki legszebben szavalta, az adta elő a műsorban. Végül mindegyiknek volt egy jól megtanult és begyakorolt kedves verse. Bizony hónapokig tartott e nehéz, de hasznos munkánk. Sokat tanultak fiataljaink az előkészülés alatt, és figyelemre méltó, hogy minden próbán fokozódott az érdeklődésük, senki sem hiányzott. De a készülődés fokozta az érdeklődést a faluban is. Két zenészdúka is volt, egy harmonikás és egy klarinétos. Amikor a kis együttes már eléggé felkészült, a színpadi keretjáték megszervezése következett. Összeállítottuk a műsor forgatókönyvét, vagyis a versekhez, dalokhoz összekötő szöveget írtunk. Mikor mindennel készen voltunk, meghirdettük az irodalmi estet, illetve a tsz névadó ünnepélyét. Teljesen megtelt az iskola, pedig a könyvtár javára belépő díjat is szedtünk. Idős asszonyok és férfiak, tsz-vezetők, tsz-tagok és fiatalok ültek a nézőtéren. Két óráig tartott az előadás, melyet nagy figyelemmel, sok-sok tapssal kísért végig a hallgatóság. Egymás után kétszer kellett előadnunk műsorunkat. Az *Élet és Irodalom* c. lap tájékoztatást közölt az irodalmi estünkről: „Petőfi szíveket nyert meg Alsópáhokon, amit szépen bizonyít, hogy száznál több tsz-tag szigorú figyelemmel, mondhatni nyújtott derékkal tapsolta végig az előadást.” Amint a fentiekből látszik, lehet falun is irodalmi színpadot létrehozni, meg is értik a falusiak. Az elkezdett munkát folytatjuk, és szándékunk van más községbe is elmenni, hogy bemutassuk műsorainkat.

Összegezve a tapasztalatokat, az irodalmi színpad rendkívül alkalmas arra, hogy magas színvonalú irodalmi alkotásokat széles tömegekkel ismertessen meg. Igen nagy szerepe van a tömegek ízlésbeli nevelésében, világnézetének formálásában is. Új formát teremt a színjátszómozgalomban: a versmondás, próza, ének, zene, összekötőszöveg, egyfelvonásos nélkülözhetetlen elemként szerepel a műsorban. A színpad tagjai részt vesznek a műsorok összeállításában, így részt kérnek az irodalmi életben. Mindez sok munkával jár, de sok örömet is okoz, s nagy hatása következtében érdemes vele foglalkozni.

Szabó Pál

OLVASÓPARKOT LÉTESÍTENEK az idén Pécsen. A parkban a szokásosnál több padot helyeznek el és kölcsönző pavilont is felállítanak. (Dunántúli Napló)

ÚJ JÁRÁSI KÖNYVTÁRAT létesítenek a Nyíregyházi járásban. A könyvtár berendezése és könyvek vásárlására több mint száz-ezer forintot költenek. (Szabad Föld)